

جمهوری اسلامی ایران

شورای نگهبان

بسم الله الرحمن الرحيم

پیوست دارد

شماره ۸۹۹۶

تاریخ ۱۳۶۲/۴/۵

دفتر کل دیوان عدالت اداری

با ریگشت به نلمه شماره ۸۹۳۵ - بک - رس ۴۱ مورخ ۶۲/۳/۳۱
پیوست فتوکپی نامه های شماره م/۲۲۷۷ مورخ ۱۳۶۰/۴/۷ و
شماره م/۲۳۷۶ مورخ ۱۳۶۰/۳/۶ و شماره ۷۳۸ مورخ ۶۱/۷/۲۴
مربوط به نظریات فقهای شورای نگهبان درباره قانون
حفاظت و توسعه صنایع ایران او سال میگردد.

دبهیر خانه شورای نگهبان

سید علی مرتضوی

لاصر

جمهوری اسلامی ایران

شورای شهرستان

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره ۱۳۷۷/م/۵۴۷۷

تاریخ ۱۳۶۰/۲/۲

پوست ندارد

بعضی

رویاست محتشم مجلس شورای اسلامی

عطفاً به نامه شماره ۶۹۰ - ق : ۱۳۶۰/۲/۳

لایحه الحاق یک تبصره به لایحه قانونی راجح به
اجازه وراثت منابع و معادن برای نظارت با
مدیریت بر بعضی از شوکتها و موسسات تجاری و
خدماتی و تولیدی معموب ۱۳۵۹/۴/۱۵ شورای انقلاب
که در سطح کمیسیون منابع و معادن طبق اصل - ۸۵
قانون اساسی بتصویب رسیده است، در شورای نگهبان
طرح و مورد هرسی قرار گرفت و جون دو اصل
لایحه مذکور بعضی جوانب غیر شرعی بنتظر رسید
علیهذا این لایحه که بر اساس لایحه مذکور تنظیم
شده از لحاظ مطابقت آن با موازین اسلامی مورد
نهاده بود اکثریت فقهاء شورای نگهبان قوانین گرفت %۰

دبیر شورای نگهبان

لطف الله حافظ
رضا

جنب مجلس شورای اسلامی - شورای نگهبان

جمهوری اسلامی ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

بعنوان

شماره ۲۵۷۶/۴

تاریخ ۱۳۶۰/۳/۶

پوست ندارد

ریاست محتوم مجلس شورای اسلامی

عطای به نامه شماره ۶۸۹ سق مورخ ۱۳۶۰/۳/۲۰ :

لایحه دولت دو خصوص اجاره واکنایی برخی از موسسات و واحدهای تابعه وزارت صنایع و معادن و سازمان صنایع ملی ایران به وزارت فناوری، بانکها و موسسات دولتی که توسط کمیسیون صنایع و معادن طبق اصل ۱۵۵ قانون اساسی بتصویب رسیده است، در جلسه رسمی شورای نگهبان مطرح و مورد بررسی قرار گرفت. نظر اکثریت فقهای شورای نگهبان بشرح زیر اعلام میشود:

"جون در اصل قوانین و مصوباتی که دو لایحه به آن اشاره شده از نظر انطباق آنها با موازین شرعی اشکالات موجه وجود دارد، لایحه مذکور با موازین شرعی انطباق ندارد. مقتضی است اصل این قوانین و مصوبات مورد بررسی قرار گیرند و با اصلاحات لازم به مجلس شورای اسلامی بصورت طرح یا لایحه تقدیم گردد."

دیگر شورای نگهبان

لطف الله ماغی

لطف الله ماغی

جب مجلس شورای اسلامی - شورای نگهبان

جمهوری اسلامی ایران

شورا
شهری

بیان

شماره ۵۲۲۸

تاریخ ۶۱/۰۲/۲۴

پیوست ندارد

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت جمهوری اسلام آقای سیدعلی خانه‌ای ریاست جمهوری اسلامی ایران دامت
الله علیه السلام

عطف به نامه شماره ۹۲۴۸ مورخ ۱۷/۰۷/۶۱:

قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران مصوب ۱۳۵۸/۰۱/۱۰ و شورای انقلاب اسلامی
و تبصره^۰ الحاتی آن مصوب ۱۳۵۸/۰۲/۲۲ و قانون متمم قانون حفاظت و توسعه
صنایع ایران مصوب ۱۳۵۹/۰۴/۲۵ و شورای انقلاب و آذین‌نا مه‌اجرا فی آن و همچنین
آذین نامه اجرا فی قانون حفاظت مصوب ۱۳۵۹/۰۵/۲۰ هیئت دولت موقت جمهوری
اسلامی ایران در جلسات وصی فقهاء شورای نگهبان مطرح و مورد بحث و
بررسی قرار گرفت و پس از زیرو با کثریت آراء اعلام رای شد:

۱- در بنده (ج) سه اشکال زیر موجود است:

الف- اگر کل بدھی از دارا فی خالص کارخانه و موئسه بالاتر باشد،
ولی ماحب آن، با داشتن امکانات، حاضر به پرداخت بدھی خود باشد؛
تعلق کارخانه به دولت شرمی نمیباشد.

ب- در صورتیکه کل بدھی از دارا فی خالص بالاتر باشد ماحب کارخانه
و موئسه به دیگران هم از جهت کارخانه و موئسه بدھکار باشد و بیان از جهات
دیگر بدھکار شده باشد و کارخانه رهن دولت نباشد منظور نکردن حقوق
ساقر غرماً مخالف موادین شرعاً است.

ج- سهیم شدن دولت در مالکیت کارخانه بحسب مطالبات مردم علاوه بر
مطالبات خود نیز شرمی نمیباشد، در صورتیکه منصود از مطالبات مردم
مطالبات مستقیم مردم از کارخانه باشد نه مطالباتی که از طریق سپرده یا
حساب‌گاری در بانک داشند.

۲- ماده (۱) قانون متمم قانون حفاظت و تبصره آن از جهت اینکه قیمت
واقعی سهام را در نظر نگرفته است و مواردی که تعیین ارزش بنحوی که
پیشنهاد کرده ممکن نباشد، به رسیدگی و راهی مجمع معمومی سازمان صنایع

++++++%

واگذار نموده و راهی سارمان مذکور را قطعی مقرر کرده است، خلاف موافقین شرعی است. زیرا هم معیار ارزش واقعی سهام استنده ارزش ویژه و هم در صورت اختلاف باید به دادگاه صالح ارجاع گردد تا طبق نظر کارشناس حکم صادر نماید.

۳- در ماده ۲ لایحه مذکور هرچند یکنفر حاکم شرع در هیئت پنج نفری منظور شده است ولی چون اکثربیت آراء هیئت را معیار قرار داده است با موافقین قضائی شرعی مغایرت دارد.

تبصره پک این ماده نیز نظر به اشکال فوق که در اصل ماده وجود دارد شرعی نمیباشد.

۴- در تبصره ۲ ماده ۲، اگر مقصود از سود، سود بالفعل و حاصل شده در مدت مملکت دولت باشد با موافقین شرعی مغایر است.

۵- تبصره ماده ۳ به ملاحظه اینکه کمتر شدن نسبت مندرج در آفین نامه اجرایی را معیار قرار داده و با اینکه اکرم اصحاب سهام ۵۵ درصد بدھی خویش را بپردازند به آن نسبت سهام آنها در اختیار غودشان باقی خواهد ماند، در این تبصره اخذ تمثیم مقتضی را در اختیار هیئت پیش بینی شده قرار داده است با موافقین شرعی مغایر است.

۶- ماده ۴ نیز که مالکیت سهامداران را در موسسات مربوطه طبق ارزش واقعی نموده و بنحوی که مقرر کرده است سهم و شریک مینماید، مغایر با موافقین شرعی است. باید معیار در ارزیابی، ارزش واقعی مقرر گردد و ارزش ویژه مغایر با موافقین شرعی است.

۷- تبصره ماده ۵ که با ضرباً لاجل تملک دولت را تجویز نموده است، مخالف با موافقین شرعی است و مجرد گذشتن مدت مقرر موجب جواز تصرفه و تملک دولت در مال غیر و اخراج آن از بده او نمیگردد.

۸- تبصره الحائز اطلاق جواز تملک به لحاظ اغلبیت مذکوره در آن تبصره بدون رسیدگی در دادگاه صالح، موافق با موافقین شرعی نمیباشد، لذا در موارد اختلاف و مشکوک رسیدگی در دادگاه صالح لازم است و در مواردی که

++++++%

طبق تبصره مذکوره انجام شده، حق امتناع برای صاحبان آن باقی استه
۹- در ماده ۲ آفین نامه، ارزیابی باید براساس ارزش واقعی و خبره
مرضی الطرفین با خبرهای که دادگاه تعیین نماید باشد.
۱۰- بند ۲-۲ - اطلاق آن به لحاظ اینکه حق اشخاصی را که بطریق
شرمنی میتوانند اثبات نمایند رد کرده است، مفاهیم موازین شرعی
است.

۱۱- در بند ۳-۴ - رسیدگی بدعا وی شرعاً "بادادگاه صالح است
ورسیدگی مجمع عمومی سازمان حفاظت با استفاده از نظر سه نفر که یکنفر
آنها حاکم شرع باشد، کافی نیست".

دیپلم شورای دکههان

لطف الله صافی

خطفه